

Jonge voetbalkampioenen gehuldigd op de Dorpsweide

Regen. Corona. Bianca Kramer laat zich door beide niet kisten. De jonge voetballers van SV Wijk aan Zee hebben ondanks alles een huldiging verdiend, vindt zij en daarom worden deze druilerige zaterdagochtend de sportieve helden in het zonnetje gezet.

De juniorenteams onder de elf, tien en negen jaar oud komen om de beurt de Dorpsweide op en worden toegesproken door Bianca, bestuurslid van de club. Ze worden niet alleen overladen met complimenten, maar krijgen ook nog eens een beker en een snoepje. Om vervolgens vereeuwigd te worden door een haag van fotograferende paparazzi-ouders. De ultieme foto wordt natuurlijk gemaakt door

Hans de Bruijn, sterfotograaf van de Jutter. Dankzij de overtuigingskracht van Bianca brengen alle kids het geduld op om tot het einde te wachten, zodat ze met z'n allen op de kiek kunnen worden gezet. Bewonderd door trotse ouders en aanverwanten.

Terwijl de helden weer als jonge honden een rondje rennen over het veld, kijkt zij tevreden terug. 'Het zijn gekke tijden voor iedereen. Een huldiging zoals we normaal doen, met de kar door het dorp, kan even niet. Dat betekent echter niet dat we dit moment aan ons voorbij moeten laten gaan. Ze hebben er hard voor geknokt en we zijn trots op ze.'

Tekst: Jacky de Vries/Foto: Hans de Bruijn.

Siep (10) maakt zich hard voor een skatepark in Wijk aan Zee

Het begon allemaal met de open brief aan de burgemeester die verscheen in De Jutter van april. Siep Durge, toen nog negen jaar, vroeg de burgemeester of hij kon helpen een leuke plek om te skaten te realiseren in Wijk aan Zee. Er kwam een vriendelijk antwoord en verwijzing naar een skatepark in Beverwijk, De Blauwe Kikker. Maar die is door achterstallig onderhoud en de ruwe ondergrond niet meer veilig, en tenslotte nog steeds ver uit de richting voor kinderen uit Wijk aan Zee.

Siep gaat wekelijks met zijn ouders naar Amsterdam voor het volgen van skateboardlessen. Hij wil nog beter worden en de skateleraar moedigt hem aan om veel te oefenen. Maar waar?! Wijk aan Zee heeft geen fatsoenlijk stuk egaal asfalt of beton waar veilig geskate kan worden, iets waar niet alleen de kinderen met skateboards, maar ook stepjes, skeelers, en rolschaatsen tegenaan lopen. Nu oefenen Siep en zijn vrienden weleens bij De Moriaan voor op het trappetje, of bij Heliomare op de parkeerplaats. Want een plek om vrij te kunnen skaten, met obstakels om gave trucjes op te oefenen en van elkaar te leren, die is er niet. Dus is hij nu met de hulp van zijn ouders, broer en opa op zoek naar een oplossing voor alle leeftijden, die past bij de creatieve en sportieve cultuur van Wijk aan Zee.

In coronatijd zijn de buitensporten skateboarden, steppen en skeeleren in populariteit geëxplodeerd. Bovendien is skateboarden sinds dit jaar zelfs officieel een olympische sport. Hoe mooi zou het zijn als de sportievelingen hun geliefde activiteiten op wieljes gewoon in de buurt kunnen uitoefenen?

Er zijn in het dorp meer initiatieven geweest om een skatebaan van de grond te krijgen, van tientallen jaren geleden de metalen halfpipe bij het Hogeduin tot een paar jaar terug nog een ambitieus plan in samenwerking met grote namen uit de skatewereld. Helaas liepen deze inspanningen om verschillende redenen stuk. Toch is er aan enthousiasme geen gebrek, en ook de gemeente staat open voor het opnieuw onderzoeken van de mogelijkheden. Een skatepark is een serieuze investering in de gemeenschap. Daarom heeft Siep wat huiswerk meegekregen, waar zijn familie hem bij helpt. Hiervoor zijn ze op zoek gegaan naar vier potentiële partijen die een skatepark kunnen bouwen en worden verschillende materialen en mogelijke inrichtingen onderzocht. Tenslotte inventariseren ze ook wat alle opties kosten en wat een geschikte locatie zou zijn. Om zijn toewijding te ondersteunen is Siep zelfs met zijn vriendjes Wijk aan Zee rond geskate

om handtekeningen voor het idee te verzamelen. Uiteraard geheel coronaproof, want bij elke deur werden de pennen ontsmet met hygiënische doekjes. Ook kon er online een petitie getekend worden. Inmiddels heeft Siep binnenkort weer een afspraak met iemand van de gemeente. Met ruim 600 handtekeningen en een map met huiswerk op zak hoopt hij dat zijn droom werkelijkheid

kan worden. Met de aanpak van de familie Durge en alle energie die er de afgelopen jaren al in is gestoken hoop ik van harte met hem mee dat er snel een mooi skatepark in het dorp komt. Wordt vervolgd.

*Tekst: Jolien Herber.
Foto: Mirjam Durge – Siep en zijn vrienden tijdens een interview voor NH Nieuws.*